

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 143**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

bedraga sig. Deras, Gud vill det, är deras egna lust och vilja och
se nu hur det går dem, då de vandra ästad på sina höga vägar.

Nu skänker jag berättelse för dig titel om dina arab. Då han Jelsuf
Rum till England var det för att finna ut hvori europiernas ofuerlöghet
het bestod. Han fann dem ej i deras skolor och ej i något annat han såg
af engelskt lif som apot t. ex. Hans araber voro lika begäfvade, lika
intelligenta som europier och hade lika bra krafter som spanskade engelska
män. Låt honom alltjämt söka efter det som skulle höja hans folk utan att
finna det, så länge han är i England. Låt honom fara till Sverige för att finna
det i slöjden, men naturligtvis märker han att det inte heller är detta. (Det
här skulle naturligtvis vara för att ästadkomma Rautrostverkan.) Låt honom
så finna att det som skulle höja folket är kvinnovidere. Jag vill ej införa
något nytt i din berättelse, men jag vill att du skall betrakta skarpare att han
allt hittills sökt och ofunnit. Då han funnit säger din arab. Gud vill det
och söker den unga friskans nallkap, bara af lydnad för Guds bud. Det är
här du skall göra något riktigt fint af dina intentioner. Han skall iubilla sig
bara gå Guds vägar ända tills han någor nej. Då blir han förkväflad och
så ser han att han är förelärd ^{Det har han ej vetat om något förut. Det är kärlekens mygler som visar mig för honom} ~~Det är kärlekens mygler som visar mig för honom~~
och han är förelärd ~~Det är kärlekens mygler som visar mig för honom~~ ^{Det är kärlekens mygler som visar mig för honom} ~~Det är kärlekens mygler som visar mig för honom~~.

Jag tror ej att du skall bry dig om att fortsätta i Egypten, du skall låta
Stina vara förlöfadt eller oförlöfadt hur du vill, men håll fast vid din idé
att visa oss de egendomligheter som vidlåder människors utförande
af deras Deo ex vult. I fråga om Lorraine så tror jag att du ej

skall göra annat än låta honom stanna för evigt som ett
inventarium i judens hus i Glairo. Det är ju ironi och tragiska
nog. Han kan ju ha rest ut för en tio år sedan, men så
kan han ju ej låta sig vägra apot och så blir han ofva-
na och nurrar kvar hos dem, som sjukvårdslane Rautrost

Låt det vara människors oförnuget, som spelar in, och försycker
deras stora uppgift. De gå särade och vunnvärldiga ur striden och
nya nya till och uppta de visen, är det ej nå du vill ha det. Vill
du ej nu strax sända mig novellen så att jag kan få se hvad som kan
förkortas, det är inga innehållsändringar bara ett par ord som skall
skickas in här och där, såsom i Jugenmensnomen, där jag fick fadern
närvarande ofuerlöghet, bara med ett par ord - Blif inte omd, jag är
sefärdig och har ej förr än nu haft min kritiska färdig. - Jag är
många helningar, idag säga vi här Rappa åt faster. Klärligt väder -
Din Selma -